

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 224

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

15 iulie 2014

Cuprins

III Acte pregătitoare

Banca Centrală Europeană

2014/C 224/01	Avizul Băncii Centrale Europene din 5 februarie 2014 cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (CON/2014/9)	1
---------------	--	---

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2014/C 224/02	Rata de schimb a monedei euro	26
2014/C 224/03	Informare din partea Comisiei în conformitate cu Decizia 2014/327/UE a Consiliului	27

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

2014/C 224/04	Rezumatul avizului Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind dezvoltarea viitoare a spațiului de libertate, securitate și justiție	28
---------------	--	----

RO

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2014/C 224/05	Actualizare a sumelor de referință pentru trecerea frontierelor externe, menționate la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 19; JO C 153, 6.7.2007, p. 22; JO C 182, 4.8.2007, p. 18; JO C 57, 1.3.2008, p. 38; JO C 134, 31.5.2008, p. 19; JO C 37, 14.2.2009, p. 8; JO C 35, 12.2.2010, p. 7; JO C 304, 10.11.2010, p. 5; JO C 24, 26.1.2011, p. 6; JO C 157, 27.5.2011, p. 8; JO C 203, 9.7.2011, p. 16; JO C 11, 13.1.2012, p. 13; JO C 72, 10.3.2012, p. 44; JO C 199, 7.7.2012, p. 8; JO C 298, 4.10.2012, p. 3; JO C 56, 26.2.2013, p. 13; JO C 98, 5.4.2013, p. 3; JO C 269, 18.9.2013, p. 2; JO C 57, 28.2.2014, p. 1; JO C 152, 20.5.2014, p. 25)	31
---------------	--	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2014/C 224/06	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7324 – ACS/CLECE) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	32
2014/C 224/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	33
2014/C 224/08	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7306 – Triton/GEA heat exchanger business) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	34
2014/C 224/09	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7320 – PAI Partners/DVD Participations) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	35

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 5 februarie 2014

cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(CON/2014/9)

(2014/C 224/01)

Introducere și teme juridic

La 31 octombrie 2013, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva propusă”).

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât directiva propusă conține dispoziții care au incidență asupra misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți și de a contribui la buna desfășurare a politicilor privind stabilitatea sistemului financiar, astfel cum este prevăzut la articolul 127 alineatul (2) a patra liniuță și la articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernantilor adoptă prezentul aviz.

Observații generale

1. Scopul directivei propuse, care încorporează și abrogă Directiva 2007/64/CE⁽²⁾ (denumită în continuare „Directiva privind serviciile de plată” sau „DSP”), este acela de a contribui la dezvoltarea în continuare a unei piețe a plăților electronice la nivelul Uniunii, permițând consumatorilor și participanților la piață să beneficieze pe deplin de piața internă, luând de asemenea în considerare piața plăților de mică valoare aflată într-un proces de dezvoltare rapidă (introducerea unor noi soluții de plată prin intermediul telefoanelor inteligente, comerțul electronic etc.). Aceste propuneri sunt urmarea unei revizuii extensive de către Comisie a mediului actual al serviciilor de plată. În ianuarie 2012, Comisia a publicat și a organizat o consultare publică privind Cartea sa verde „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”⁽³⁾, în legătură cu care BCE a formulat, de asemenea, un răspuns⁽⁴⁾. Atât răspunsurile la consultarea privind cartea verde, cât și propriile studii ale Comisiei și revizuirea DSP arată că inovațiile recente apărute pe piață și la nivelul tehnologiei serviciilor de plată de mică valoare aduc noi provocări pentru autoritățile de reglementare, pe care aceste propuneri încearcă să le soluționeze.
2. Directiva propusă introduce numeroase modificări ale regimului actual instituit de DSP, inclusiv extinderea domeniului de aplicare din punct de vedere geografic și din punct de vedere al monedei în care se efectuează operațiunile de plată. Aceasta redefinește și modifică mai multe excepții curente de la aplicarea DSP, făcându-le mai stricte și mai greu de abuzat, și le elimină pe cele care nu mai sunt necesare. De exemplu, propunerea de directivă modifică excepția privind „agenții comerciali”, astfel încât să se aplice numai agenților comerciali care acționează fie în numele plătitorului, fie în cel al beneficiarului plății. De asemenea, aceasta redefinește, prin restrângerea sferei de interes, derogarea actuală cu privire la conținutul digital sau „de telecomunicații” și elimină excepția de la aplicarea DSP aplicabilă serviciilor de bancomat

⁽¹⁾ COM(2013) 547/3.

⁽²⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁽³⁾ COM(2011) 941 final.

⁽⁴⁾ A se vedea răspunsul Eurosistemului cu privire la Cartea verde a Comisiei Europene intitulată „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil” (*Towards an integrated European market for card, internet and mobile payments*) din martie 2012, disponibil pe pagina de internet a BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

oferite de operatori independenți de bancomate. Ceea ce este cel mai important este faptul că propunerea de directivă extinde domeniul de aplicare al regimului instituit de DSP pentru a include servicii noi și prestatorii acestora, și anume „prestatorii de servicii de plată terți” (denumiți în continuare „PT”), a căror activitate comercială constă în prestarea de servicii bazate pe accesul la conturile de plăți, precum serviciile de inițiere a plății și serviciile de informare cu privire la conturi, dar care în general nu dețin fonduri ale clienților⁽⁵⁾. De asemenea, propunerea de directivă interzice acea practică a comercianților de a impune suprataxe pentru cardurile cu comisioane interbancare reglementate, luând în considerare limitarea taxelor interbancare prevăzută de regulamentul propus privind comisioanele interbancare pentru operațiunile pe bază de card⁽⁶⁾. În sfârșit, această propunere modifică numeroase componente importante ale regimului actual – precum, de exemplu, cerințele privind protejarea fondurilor, condițiile pentru acordarea derogărilor și răspunderea prestatorului de servicii de plată (PSP) și a plătitorului pentru operațiunile de plată neautorizate –, cu scopul de a armoniza și mai mult aceste dispoziții, de a dezvolta un mediu concurențial mai echitabil și de a îmbunătăți nivelul de securitate juridică⁽⁷⁾. Obiectivul directivei propuse este, în general, acela de a asigura consumatorilor un nivel ridicat de protecție împotriva fraudei, a eventualelor abuzuri și a altor incidente legate de securitatea serviciilor de plată. Aceasta conține mai multe dispoziții care prevăd că Autoritatea Bancară Europeană (ABE) trebuie să contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a procesului de supraveghere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾.

3. BCE sprijină cu fermitate obiectivele și conținutul directivei propuse. În special, BCE sprijină propunerea privind extinderea listei actuale de servicii de plată pentru a include serviciile de inițiere a plății și serviciile de informare cu privire la conturi ca mijloace de susținere a inovațiilor și a concurenței în domeniul plăților de mică valoare. Autoritățile de supraveghere și de monitorizare au discutat pe larg problema accesului terților la conturile de plăți în contextul Forumului european privind securitatea plăților de mică valoare (denumit în continuare „Forumul SecuRe Pay”). Propunerile de redactare ale BCE reflectă elementele de bază ale acestor discuții.
4. BCE apreciază, de asemenea, faptul că: (a) s-a propus armonizarea și îmbunătățirea cerințelor operaționale și de securitate aplicabile prestatorilor de servicii de plată; (b) atribuțiile de punere în aplicare ale autorităților competente urmează să fie consolidate; și (c) anumite dispoziții din DSP, pentru a căror punere în aplicare statele membre au beneficiat până acum de o semnificativă discreție, vor deveni mai stricte. Acest element de discreție a condus la diferențe considerabile în aplicarea acestor norme în cadrul Uniunii, precum și, drept urmare, la o fragmentare a pieței plăților de mică valoare⁽⁹⁾. BCE și-a făcut cunoscute punctele de vedere prin răspunsul său la Cartea verde⁽¹⁰⁾, precum și în cadrul altor forumuri, precum Forumul SecuRe Pay. BCE apreciază faptul că în propunerea de directivă au fost incluse multe dintre recomandările făcute în cadrul răspunsului menționat, precum și dintre cele avansate în cadrul Forumului SecuRe Pay. Cu toate acestea, BCE are mai multe observații specifice.

Observații specifice

1. Termeni definiți

Termenii definiți care figurează în directiva propusă⁽¹¹⁾ sunt în general neschimbați față de termenii definiți în DSP, însă aceștia ar putea fi îmbunătățiți. În special, în directiva propusă ar trebui să fie adăugate definițiile termenilor „emiterea de instrumente de plată” și „dobândirea de operațiuni de plată”⁽¹²⁾. Aceasta ar spori claritatea anexei I la directiva propusă. Definițiile termenilor „serviciu de inițiere a plății”⁽¹³⁾ și „serviciu de informare cu privire la conturi”⁽¹⁴⁾ ar putea fi, de asemenea, îmbunătățite prin modificări suplimentare, iar definițiile termenilor „transfer de credit”, „plăți transfrontaliere” și „plăți naționale” ar trebui incluse pentru exhaustivitate.

⁽⁵⁾ A se vedea punctul 7 din anexa I la directiva propusă.

⁽⁶⁾ Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată pe bază de card [COM(2013) 550/3]; 2013/0265.

⁽⁷⁾ Dispoziții suplimentare precizează normele privind accesul la sistemele de plată și dreptul de rambursare și abordează de asemenea problemele de securitate și aspectele legate de stabilirea autenticității în conformitate cu propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune [COM(2013) 48 final] [denumită în continuare „Directiva privind securitatea rețelelor și a informației (NIS)”. Cu privire la Directiva NIS propusă, a se vedea și punctul 2.12 de mai jos.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁹⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 66 din directiva propusă cu privire la normele privind PSP și răspunderea plătitorului în cazul operațiunilor de plată neautorizate.

⁽¹⁰⁾ A se vedea nota de subsol 4.

⁽¹¹⁾ A se vedea articolul 4 din directiva propusă.

⁽¹²⁾ A se vedea modificarea propusă 12 din anexă.

⁽¹³⁾ A se vedea articolul 4 punctul 32 din directiva propusă.

⁽¹⁴⁾ A se vedea articolul 4 punctul 33 din directiva propusă.

2. *Alte dispoziții*

- 2.1. În ceea ce privește domeniul de aplicare⁽¹⁵⁾, directiva propusă prevede că, în cazul în care numai unul dintre prestatorii de servicii de plată implicați într-o operațiune de plată are sediul pe teritoriul Uniunii, dispozițiile privind data valutei creditării⁽¹⁶⁾ și transparența condițiilor și cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată se aplică acelor părți din operațiunea de plată care se desfășoară pe teritoriul Uniunii⁽¹⁷⁾. În măsura în care este posibil, titlul IV, care prevede drepturile și obligațiile privind prestarea și utilizarea serviciilor de plată, ar trebui să se aplice și în astfel de cazuri și ar trebui să se aplice în mod egal tuturor monedelor.
- 2.2. Directiva propusă nu menține posibilitatea prevăzută de actuala Directivă DSP, prin care statele membre sau autoritățile competente sunt autorizate să extindă cerințele în materie de protejare a fondurilor aplicabile instituțiilor de plată care desfășoară alte activități comerciale decât plățile către instituțiile de plată care sunt implicate numai în prestarea de servicii de plată⁽¹⁸⁾. BCE propune ca instituțiile de plată să aibă obligația de a asigura protecție adecvată sub forma cerințelor de protejare pentru fondurile utilizatorului de servicii de plată, indiferent dacă acestea desfășoară alte activități decât serviciile de plată sau nu.
- 2.3. Pentru eficiență, BCE ar aprecia dacă ar exista o singură autoritate care să fie responsabilă cu asigurarea respectării directivei, însă este conștientă că, în practică, acest lucru se poate dovedi dificil din cauza măsurilor naționale diferite.
- 2.4. În plus, datorită experienței Europol în domeniul criminalității și terorismului internațional, inclusiv în combaterea falsificării euro și a altor abuzuri legate de instrumentele și serviciile de plată în sensul criminalității financiare, BCE sugerează adăugarea acestuia ca autoritate suplimentară cu care autoritățile competente responsabile de supravegherea serviciilor de plată să poată face schimb de informații⁽¹⁹⁾.
- 2.5. Având în vedere că, în ceea ce privește serviciile prevăzute la punctul 7 din anexa I la directiva propusă, prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont sunt împuterniciți să acorde acces la conturile de plăți și luând în considerare și faptul că serviciile oferite de PT sunt în general furnizate prin intermediul internetului, nefiind așadar limitate la un singur stat membru, BCE sugerează ca, pentru motive de securitate, PT să nu facă obiectul niciunei derogări dintre cele prevăzute la articolul 27.
- 2.6. Sistemele de plăți desemnate în temeiul Directivei 2009/44/CE⁽²⁰⁾ (denumită în continuare „Directiva privind caracterul definitiv al decontării”) sunt excluse de la regula prevăzută la articolul 29 alineatul (1) din directiva propusă, care prevede că accesul la sistemele de plăți trebuie să fie obiectiv și nediscriminatoriu. Cu toate acestea, articolul 29 alineatul (2) ultimul paragraf din directiva propusă prevede că, în cazul în care un anumit sistem de plăți permite participarea indirectă, o astfel de participare ar trebui să fie acordată de asemenea altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați în conformitate cu articolul 29 alineatul (1). Definiția „participantului indirect” de la articolul 2 litera (g) din Directiva privind caracterul definitiv al decontării nu acoperă în prezent instituțiile de plată și, pentru a asigura consecvența și securitatea juridică, BCE sugerează modificarea definiției „participantului indirect” din Directiva privind caracterul definitiv al decontării pentru a include și prestatorii de servicii de plată.
- 2.7. Pentru a combina cerințele de securitate și protecția clienților cu ideea de acces deschis la serviciile aferente conturilor de plăți, BCE sugerează stabilirea adecvată a autenticității clienților prin intermediul unui sistem strict de autentificare a clienților. PT ar putea asigura acest lucru fie prin redirectionarea plătitorului în condiții de siguranță către prestatorul lor de servicii de plată care oferă servicii de cont, fie prin emiterea propriilor lor elemente de securitate personalizate. Ambele opțiuni ar trebui să facă parte dintr-o interfață europeană standardizată destinată accesului la conturile de plăți. Această interfață ar trebui să se bazeze pe un standard european deschis și ar trebui să permită oricărui PT să acceseze conturile de plăți deschise la orice PSP aflat pe teritoriul Uniunii. Standardul ar putea fi definit de ABE

⁽¹⁵⁾ A se vedea articolul 2 din directiva propusă.

⁽¹⁶⁾ A se vedea articolul 78 din directiva propusă.

⁽¹⁷⁾ A se vedea titlul III din directiva propusă.

⁽¹⁸⁾ A se vedea articolul 9 din DSP.

⁽¹⁹⁾ A se vedea articolul 25 din directiva propusă.

⁽²⁰⁾ Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private (JO L 146, 10.6.2009, p. 37).

în cooperare strânsă cu BCE și ar putea include specificații tehnice și funcționale, precum și procedurile aferente. În plus, prestatorii de servicii de plată terți ar trebui: (a) să protejeze elementele de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată, pe care le emit ei înșiși; (b) să se autentifice într-un mod neechivoc față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de cont; (c) să se abțină de la a stoca datele obținute în momentul accesării conturilor de plăți, cu excepția informațiilor care identifică plățile pe care aceștia le inițiază, precum numărul de referință, codul IBAN al plătitorului și al beneficiarului plății, precum și valoarea operațiunii; și (d) să se abțină de la a utiliza aceste date în alte scopuri decât cele permise în mod explicit de către utilizatorul serviciului de plată⁽²¹⁾. Contractele încheiate între prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont și PT reprezintă una dintre opțiunile posibile pentru a clarifica mai multe dintre aspectele menționate. Din perspectiva eficienței și pentru a nu crea un obstacol nejustificat în calea concurenței, în directiva propusă ar trebui să se precizeze aspectele principale (inclusiv un regim al răspunderii). Reguli comerciale suplimentare, inclusiv măsuri tehnice și operaționale, precum, de exemplu, stabilirea autenticității, protecția datelor sensibile, identificarea și trasabilitatea ordinelor de plată, ar putea fi definite prin crearea unui sistem de plăți la care ar putea să adere toți participanții relevanți și care ar evita necesitatea obținerii unui acord în cadrul unor contracte individuale.

- 2.8. În ceea ce privește dispozițiile privind contractele-cadru și protecția consumatorului, BCE consideră că, în calitatea lor de titulari de conturi de plăți în raport cu serviciile de inițiere a plății, consumatorii ar trebui să beneficieze de un nivel de protecție similar cu cel acordat debitorilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul SEPA”), mai exact, consumatorul ar trebui să beneficieze de dreptul de a da instrucțiuni prestatorului său de servicii de plată care oferă servicii de cont în legătură cu elaborarea unor liste pozitive sau negative specifice ale PT⁽²³⁾.
- 2.9. În contextul debitărilor directe, directiva propusă precizează că plătitorii ar trebui să aibă un drept necondiționat de rambursare, cu excepția cazului în care beneficiarul plății și-a îndeplinit deja obligațiile contractuale și serviciile au fost deja primite sau mărfurile au fost deja consumate de către plătitor⁽²⁴⁾. S-ar părea că, în loc să întărească protecția consumatorului, directiva propusă nu mai acordă drepturile de rambursare nelimitate prevăzute de actuala schemă de debitare directă SEPA. Pentru a fi în conformitate cu aceste dispoziții privind dreptul de rambursare, prestatorii de servicii de plată ar trebui probabil să colecteze informații despre cumpărăturile efectuate de clienții lor. Acesta este un aspect care ar putea nu numai să genereze preocupări privind confidențialitatea, ci ar putea, de asemenea, să mărească sarcina administrativă care le revine prestatorilor de servicii de plată. BCE ar sugera, în schimb, introducerea, ca regulă generală, a unui drept necondiționat de rambursare pentru o perioadă de opt săptămâni în cazul tuturor debitărilor directe ale consumatorilor. Pentru anumite tipuri de bunuri și servicii, debitorii și creditorii ar trebui să aibă posibilitatea să convină, în mod separat, că nu se vor aplica niciun fel de drepturi de rambursare. Comisia ar putea să elaboreze o listă exhaustivă cu astfel de bunuri sau de servicii prin acte delegate.
- 2.10. Compensația financiară care trebuie să fie plătită prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont de către PT pentru operațiunile de plată neautorizate în conformitate cu articolele 65 și 82 din directiva propusă nu corespunde compensației datorate în caz de neexecutare, executare defectuoasă sau executare cu întârziere. În consecință, BCE sugerează alinierea reciprocă a acestor dispoziții în vederea asigurării existenței unor norme similare în cazul compensațiilor⁽²⁵⁾.
- 2.11. DSP existentă a contribuit într-o măsură considerabilă la creșterea eficienței plăților de mică valoare prin introducerea termenului de executare „D+1” pentru transferurile de credite⁽²⁶⁾. BCE a observat că evoluția practicilor comerciale și a tehnologiei permite ca executarea plăților să aibă loc din ce în ce mai rapid și apreciază că aceste servicii sunt deja disponibile în mai multe state membre, în avantajul atât al consumatorilor, cât și al întreprinderilor. BCE estimează că piețele vor continua să îmbunătățească termenele de executare pe teritoriul european și sprijină acest proces în rolul său de catalizator.

⁽²¹⁾ A se vedea articolul 58 din directiva propusă.

⁽²²⁾ A se vedea considerentul 13 și articolul 5 alineatul (3) litera (d) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 [JO L 94, 30.3.2012, p. 22, denumit în continuare „Regulamentul privind zona unică de plăți în euro (SEPA)”].

⁽²³⁾ A se vedea articolul 45 și articolul 59 (nou) din directiva propusă.

⁽²⁴⁾ A se vedea considerentul 57 și articolul 67 alineatul (1) din directiva propusă.

⁽²⁵⁾ A se vedea articolele 65, 80 și 82 din directiva propusă.

⁽²⁶⁾ Articolul 69 alineatul (1) din DSP existentă prevede că transferurile de credit trebuie să fie creditate în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează primirii ordinului de plată.

- 2.12. Evaluarea măsurilor de securitate și a notificării incidentelor⁽²⁷⁾ în ceea ce privește prestatorii de servicii de plată este una dintre competențele principale ale autorităților de supraveghere prudențială și ale băncilor centrale. Prin urmare, elaborarea cerințelor în materie de supraveghere în aceste domenii ar trebui să rămână sub controlul acestor autorități. Cu toate acestea, potrivit DSP, este necesar să se facă schimb de informații cu autoritățile competente, cu BCE și, dacă este cazul, cu Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) și cu autoritățile competente prevăzute de Directiva NIS în domeniul riscurilor operaționale, inclusiv riscurile în materie de securitate. ABE ar trebui să fie responsabilă cu coordonarea acestui schimb de informații între autoritățile competente ale statelor membre, în cadrul căruia BCE va notifica membrii SEBC cu privire la aspectele relevante pentru sistemele de plată și instrumentele de plată.
- 2.13. ABE ar trebui, de asemenea, să elaboreze, pentru autoritățile competente, orientări cu privire la procedurile privind reclamațiile⁽²⁸⁾, care vor contribui la procedurile de armonizare.
- 2.14. Anumite dispoziții⁽²⁹⁾ privesc exclusiv puterea de discreție a statelor membre cu privire la operațiunile de plată naționale. Aceste norme nu par a fi în conformitate cu obiectivul privind instituirea unei piețe unice a serviciilor de plată și ar fi preferabil să fie eliminate.
- 2.15. În sfârșit, există dispoziții separate cu privire la accesul la și utilizarea informațiilor privind conturile de plăți de către PT și emitenți terți de instrumente de plată, și anume în cazul în care un PT emite un card de plată⁽³⁰⁾. Aceste servicii nu diferă în mod esențial, astfel că BCE sugerează unificarea acestor dispoziții, având în vedere că regimul anterior privind accesul și utilizarea informațiilor privind conturile de plăți de către PT ar putea să se aplice *mutatis mutandis* și emitenților terți de instrumente de plată.

În cazul în care BCE recomandă modificarea directivei propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc în anexă.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 5 februarie 2014.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽²⁷⁾ A se vedea articolele 85 și 86 din directiva propusă.

⁽²⁸⁾ A se vedea articolul 88 alineatul (1) din directiva propusă.

⁽²⁹⁾ A se vedea articolul 35 alineatul (2) și articolul 56 alineatul (2) din directiva propusă.

⁽³⁰⁾ A se vedea articolul 58 și, respectiv, articolul 59.

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 1	
Considerentul 6	
„(6) În ultimii ani, riscurile în materie de securitate aferente plăților electronice au crescut, din cauza complexității tehnice mai mari a acestora, a volumului tot mai mare de plăți electronice la nivel mondial și a apariției unor noi tipuri de servicii de plată. Întrucât serviciile de plată efectuate în condiții de siguranță și securitate reprezintă o condiție esențială pentru o piață funcțională a serviciilor de plată, utilizatorii acestor servicii ar trebui să fie protejați în mod adecvat împotriva acestor riscuri. Serviciile de plată sunt esențiale pentru menținerea unor activități economice și societale vitale și, prin urmare, prestatorii de servicii de plată, cum ar fi instituțiile de credit, au fost calificate ca operatori de piață în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din Directiva [a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia] a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ .”	„(6) În ultimii ani, riscurile în materie de securitate aferente plăților electronice au crescut, din cauza complexității tehnice mai mari a acestora, a volumului tot mai mare de plăți electronice la nivel mondial și a apariției unor noi tipuri de servicii de plată. Întrucât serviciile de plată efectuate în condiții de siguranță și securitate reprezintă o condiție esențială pentru o piață funcțională a serviciilor de plată, utilizatorii acestor servicii ar trebui să fie protejați în mod adecvat împotriva acestor riscuri. Serviciile de plată sunt esențiale pentru menținerea unor activități economice și societale vitale și, prin urmare, prestatorii de servicii de plată, cum ar fi instituțiile de credit, au fost calificate ca operatori de piață în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din Directiva [a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia] a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.”

Explicație

A se vedea modificarea 31.

Modificarea 2	
Considerentul 7	
„(7) În plus față de măsurile generale care trebuie luate la nivelul statelor membre în conformitate cu Directiva [a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia], riscurile de securitate legate de operațiunile de plată ar trebui să fie, de asemenea, abordate la nivelul prestatorilor de servicii de plată. Este nevoie ca măsurile de securitate care trebuie luate de către prestatorii de servicii de plată să fie proporționale cu riscurile de securitate în cauză. Ar trebui instituit un mecanism de raportare periodică, care să asigure că prestatorii de servicii de plată le furnizează autorităților competente în fiecare an informații actualizate privind evaluarea riscurilor lor în materie de securitate și măsurile (suplimentare) pe care le-au adoptat ca reacție la aceste riscuri. În plus, pentru a garanta că daunele provocate altor prestatori de servicii de plată și altor sisteme de plată, cum ar fi o perturbare considerabilă a unui sistem de plăți, precum și utilizatorilor, sunt menținute la un nivel minim, este esențial ca prestatorii de servicii de plată să aibă obligația de a raporta incidentele majore de securitate Autorității Bancare Europene fără întârzieri nejustificate.”	„(7) În plus față de măsurile generale care trebuie luate la nivelul statelor membre în conformitate cu Directiva [a se introduce numărul Directivei NIS după adoptarea acesteia], Riscurile de securitate legate de operațiunile de plată ar trebui să fie, de asemenea, abordate la nivelul prestatorilor de servicii de plată. Este nevoie ca măsurile de securitate care trebuie luate de către prestatorii de servicii de plată să fie proporționale cu riscurile de securitate în cauză. Ar trebui instituit un mecanism de raportare periodică, care să asigure că prestatorii de servicii de plată le furnizează autorităților competente în fiecare an informații actualizate privind evaluarea riscurilor lor în materie de securitate și măsurile (suplimentare) pe care le-au adoptat ca reacție la aceste riscuri. În plus, pentru a garanta că daunele provocate altor prestatori de servicii de plată și altor sisteme de plată, cum ar fi o perturbare considerabilă a unui sistem de plăți, precum și utilizatorilor, sunt menținute la un nivel minim, este esențial ca prestatorii de servicii de plată să aibă obligația de a raporta fără întârzieri nejustificate incidentele operaționale și de securitate Autorității Bancare Europene fără întârzieri nejustificate autorității competente din statul membru de origine în temeiul prezentei directive, care evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități și, pe baza acestei evaluări, face schimb de informații relevante privind notificarea incidentului cu ABE și cu BCE, care notifică autoritățile competente din alte state membre și SEBC.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

A se vedea modificarea 31.

Modificarea 3

Considerentul 18

„(18) De la adoptarea Directivei 2007/64/CE au apărut noi tipuri de servicii de plată, în special în domeniul plăților prin internet. În particular, s-a înregistrat o evoluție a prestatorilor terți, care oferă așa-numitele servicii de inițiere a plății consumatorilor și comercianților, de multe ori fără a intra în posesia fondurilor de transferat. Astfel de servicii facilitează plățile în cadrul comerțului electronic, prin stabilirea unei punți informatice între site-ul de internet al unui comerciant și platforma bancară online a consumatorului, în vederea inițierii de plăți prin internet pe bază de transfer credit sau debitare directă. Prestatorii terți oferă o alternativă cu costuri reduse la plățile cu cardul atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori și le oferă acestora din urmă posibilitatea de a efectua cumpărături online chiar dacă nu dispun de un card de credit. Cu toate acestea, întrucât prestatorii terți nu sunt supuși Directivei 2007/64/CE, aceștia nu fac neapărat obiectul supravegherii de către o autoritate competentă și nu respectă cerințele Directivei 2007/64/CE. Această situație pune o serie de probleme de ordin juridic, printre altele în ceea ce privește protecția consumatorilor, securitatea și răspunderea, precum și concurența și protecția datelor. Prin urmare, noile norme ar trebui să ofere soluții pentru aceste probleme.”

„(18) De la adoptarea Directivei 2007/64/CE au apărut noi tipuri de servicii de plată, în special în domeniul plăților prin internet. În particular, s-a înregistrat o evoluție a prestatorilor terți, care oferă așa-numitele servicii de inițiere a plății **sau servicii de informare cu privire la conturi** consumatorilor, și comercianților și altor utilizatori de servicii de plată, de multe ori fără a intra în posesia fondurilor de transferat. Astfel de **serviciile** de inițiere a plății facilitează plățile în cadrul comerțului electronic, prin stabilirea unei punți informatice între site-ul de internet al unui comerciant și platforma bancară online a consumatorului, în vederea inițierii de plăți prin internet pe bază de transfer credit sau debitare directă **inițierea, la cererea clienților, a unui ordin de plată în legătură cu un cont deținut la un alt prestator de servicii de plată, de exemplu prin intermediul unei legături către platforma bancară online a clienților sau prin emiterea unui instrument de plată. Serviciile de informare cu privire la conturi oferă plătitorului informații consolidate cu privire la unul sau mai multe conturi deținute de acesta la unul sau la mai mulți prestatori de servicii de plată. Prestatorii terți pot presta atât servicii de inițiere a plății, cât și servicii de informare cu privire la conturi.** Prestatorii terți oferă o alternativă cu costuri reduse la plățile cu ~~cardul~~ **tradiționale** atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori și le oferă acestora din urmă posibilitatea de a efectua cumpărături online chiar dacă nu dispun de un card de credit. Cu toate acestea, întrucât prestatorii terți nu sunt supuși Directivei 2007/64/CE, aceștia nu fac neapărat obiectul supravegherii de către o autoritate competentă și nu respectă cerințele Directivei 2007/64/CE. Această situație pune o serie de probleme de ordin juridic, printre altele în ceea ce privește protecția consumatorilor, securitatea și răspunderea, precum și concurența și protecția datelor. Prin urmare, noile norme ar trebui să ofere soluții pentru aceste probleme.”

Explicație

Se sugerează descrierea tuturor tipurilor de PT în cuprinsul aceluiași considerent; prin urmare, considerentele 18 și 26 au fost conexe și se face de asemenea referire la PT care emit instrumente de plată, și anume carduri de debit sau carduri de credit. Ca urmare a includerii acestui din urmă instrument de plată, se sugerează eliminarea exemplului cu privire la mijloacele alternative acestor carduri. În plus, se menționează posibilitatea ca serviciile de informare cu privire la conturi să poată fi oferite, în mod simultan, ca servicii de inițiere a plății.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 4	
Considerentul 26	
„(26) Evoluțiile tehnologice au condus la apariția în ultimii ani a unei serii de servicii complementare, cum ar fi serviciile de informații privind conturile și de agregare a conturilor. Aceste servicii ar trebui să facă la rândul lor obiectul prezentei directive, pentru a le oferi consumatorilor un grad adecvat de protecție și securitate juridică în privința statutului lor.”	„(26) Evoluțiile tehnologice au condus la apariția în ultimii ani a unei serii de servicii complementare, cum ar fi serviciile de informații privind conturile și de agregare a conturilor. Aceste servicii ar trebui să facă la rândul lor obiectul prezentei directive, pentru a le oferi consumatorilor un grad adecvat de protecție și securitate juridică în privința statutului lor.”

Explicație

Acest considerent a fost reunit cu considerentul 18 (a se vedea modificarea 3).

Modificarea 5	
Considerentul 51	
„(51) Este necesar să se stabilească criteriile conform cărora prestatorii de servicii terți sunt autorizați să acceseze și să utilizeze informațiile privind disponibilitatea fondurilor în contul deținut de utilizatorul serviciilor de plată la un alt prestator de servicii de plată. În special, cerințele privind asigurarea protecției și a securității necesare a datelor stabilite sau menționate în prezenta directivă ori incluse în cadrul orientărilor ABE ar trebui să fie respectate atât de prestatorii terți, cât și de prestatorul serviciilor de plată care administrează contul utilizatorului serviciilor de plată. Plătitorii ar trebui să își dea acordul în mod explicit ca prestatorii terți să aibă acces la contul lor de plăți și să fie informați în mod corespunzător cu privire la amploarea acestui acces. Pentru a permite dezvoltarea altor prestatori de servicii de plată care nu pot primi depozite, este necesar ca instituțiile de credit să le furnizeze acestora informații privind disponibilitatea fondurilor în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul ca aceste informații să fie comunicate prestatorului de servicii de plată care este emitentul instrumentului de plată respectiv.”	„(51) Este necesar să se stabilească criteriile conform cărora prestatorii de servicii terți sunt autorizați să acceseze și să utilizeze informațiile privind disponibilitatea fondurilor în contul deținut de utilizatorul serviciilor de plată la un alt prestator de servicii de plată. În special, cerințele privind asigurarea protecției și a securității necesare a datelor stabilite sau menționate în prezenta directivă ori incluse în cadrul orientărilor ABE ar trebui să fie respectate atât de prestatorii terți, cât și de prestatorul serviciilor de plată care administrează contul utilizatorului serviciilor de plată. Plătitorii Utilizatorii serviciilor de plată ar trebui să își dea acordul în mod explicit ca prestatorii terți să aibă acces la contul lor de plăți și să fie informați în mod corespunzător cu privire la amploarea acestui acces. Pentru a permite dezvoltarea altor unor noi prestatori de servicii de plată care nu pot primi depozite nu dețin fonduri ale plătitorului, este necesar ca instituțiile de credit prestatorii de servicii de plată care dețin conturi să le furnizeze acestora prestatorilor terți informații privind disponibilitatea fondurilor în cazul în care plătitorul utilizatorul de servicii de plată și-a exprimat consimțământul ca aceste informații să fie comunicate prestatorului de servicii de plată care este emitentul instrumentului de plată respectiv prestatorului terț.”

Explicație

Clarificare editorială cu privire la părțile implicate.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 6 Considerentul 52	
„(52) Drepturile și obligațiile utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii de plată ar trebui să fie ajustate în mod corespunzător pentru a ține seama de implicarea prestatorilor terți în operațiunea de plată ori de câte ori se utilizează serviciul de inițiere a plății. În special, o repartizare echilibrată a răspunderii între prestatorul serviciilor de plată care administrează contul și prestatorii terți implicați în operațiune ar trebui să îi oblige pe aceștia să își asume responsabilitatea pentru părțile din operațiune care sunt sub controlul fiecăruia dintre aceștia și să indice în mod clar partea responsabilă în cazul în care se produc incidente. În caz de fraudă sau de litigiu, prestatorii terți ar trebui să aibă obligația specifică de a furniza plătitorului și prestatorului de servicii de plată care administrează contul referința operațiunilor și informațiile privind autorizarea pe care se bazează operațiunea respectivă.”	„(52) Drepturile și obligațiile utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii de plată ar trebui să fie ajustate în mod corespunzător pentru a ține seama de implicarea prestatorilor terți în operațiunea de plată ori de câte ori se utilizează serviciul de inițiere a plății. În special, o repartizare echilibrată a răspunderii între prestatorul serviciilor de plată care administrează contul și prestatorii terți implicați în operațiune ar trebui să îi oblige pe aceștia să își asume responsabilitatea pentru părțile din operațiune care sunt sub controlul fiecăruia dintre aceștia și să indice în mod clar partea responsabilă în cazul în care se produc incidente. În caz de fraudă sau de litigiu, prestatorii terți ar trebui să aibă obligația specifică de a furniza plătitorului utilizatorilor de servicii de plată și prestatorului de servicii de plată care administrează contul referința operațiunilor și informațiile privind autorizarea pe care se bazează operațiunea respectivă dovada că a fost stabilită autenticitatea utilizatorilor de servicii de plată.”

Explicație

A se vedea modificările 19 și 24.

Modificarea 7 Considerentul 57	
„(57) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind acordarea unei rambursări pentru protecția consumatorului dacă operațiunea de plată executată depășește suma aferentă unor așteptări rezonabile. Pentru a evita orice dezavantaj financiar pentru plătitor, data valutei creditării aferente oricărei restituiri ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. În cazul debitării directe, prestatorii de servicii de plată ar trebui să poată oferi clienților lor condiții și mai favorabile; aceștia ar trebui să aibă dreptul necondiționat la rambursarea oricărei operațiuni de plată contestată. Totuși, acest drept necondiționat la rambursare, care asigură cel mai înalt nivel de protecție a consumatorilor, nu este justificat în cazurile în care comerciantul a executat deja contractul, iar bunurile și serviciile corespunzătoare contractului au fost deja consumate. În cazurile în care utilizatorul solicită rambursarea unei operațiuni de plată, dreptul la rambursare nu ar trebui să afecteze nici răspunderea plătitorului față de beneficiarul plății din relația subiacentă, de exemplu pentru bunurile și serviciile comandate, consumate sau ale căror costuri au fost trecute în mod legitim în contul său, nici drepturile utilizatorilor cu privire la revocarea unui ordin de plată.”	„(57) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind acordarea unei rambursări pentru protecția consumatorului dacă operațiunea de plată executată depășește suma aferentă unor așteptări rezonabile. Pentru a evita orice dezavantaj financiar pentru plătitor, data valutei creditării aferente oricărei restituiri ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. În cazul debitării directe, prestatorii de servicii de plată ar trebui să poată oferi clienților lor condiții și mai favorabile; aceștia ar trebui să aibă dreptul necondiționat la rambursarea oricărei operațiuni de plată contestată. Totuși, acest drept necondiționat la rambursare, care asigură cel mai înalt nivel de protecție a consumatorilor, nu este justificat în cazurile în care comerciantul a executat deja contractul, iar bunurile și serviciile corespunzătoare contractului au fost deja consumate pentru anumite tipuri de bunuri și de servicii, este posibil ca dreptul necondiționat de rambursare să nu fie adecvat. Prin urmare, poate fi luată în considerare posibilitatea introducerii unei debitări directe nerambursabile, însă numai pentru bunurile sau serviciile incluse într-o listă de către Comisie, și numai cu acordul explicit al plătitorului. În cazurile în care utilizatorul solicită rambursarea unei operațiuni de plată, dreptul la rambursare nu ar trebui să afecteze nici răspunderea plătitorului față de beneficiarul plății din relația subiacentă, de exemplu pentru bunurile și serviciile comandate, consumate sau ale căror costuri au fost trecute în mod legitim în contul său, nici drepturile utilizatorilor cu privire la revocarea unui ordin de plată.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Condiționarea drepturilor de rambursare de cumpărăturile aferente generează preocupări referitoare la confidențialitate, eficiență și costuri. Adoptarea prezentei propuneri ar putea avea drept consecință faptul că drepturile de rambursare nelimitate acordate în temeiul actualei scheme de debitare directă SEPA nu vor mai fi permise, determinând astfel condiții mai puțin favorabile pentru consumatori. BCE sugerează introducerea, ca regulă generală, a unui drept necondiționat de rambursare pentru o perioadă de opt săptămâni în cazul tuturor debitărilor directe ale consumatorilor. Pentru anumite bunuri și servicii enumerate într-o listă, care sunt destinate consumului imediat, debitorii și creditorii ar putea să convină, în mod separat și explicit, că nu se vor aplica niciun fel de drepturi de rambursare. Comisia ar putea elabora o astfel de listă prin intermediul unui act delegat.

Modificarea 8

Considerentul 80

„(80) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe expertiza și pe sprijinul ABE, care ar trebui să aibă sarcina de a elabora linii directoare și de a pregăti standarde tehnice de reglementare privind aspectele legate de securitatea serviciilor de plată, precum și pe cooperarea dintre statele membre în contextul prestării de servicii și al dreptului de stabilire a instituțiilor de plată autorizate în alte state membre. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare. Aceste sarcini specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în temeiul căruia a fost instituită ABE.”	„(80) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe expertiza și pe sprijinul ABE, care, în cooperare strânsă cu BCE , ar trebui să aibă sarcina de a elabora linii directoare și de a pregăti standarde tehnice de reglementare privind aspectele legate de securitatea serviciilor de plată, precum și pe cooperarea dintre statele membre în contextul prestării de servicii și al dreptului de stabilire a instituțiilor de plată autorizate în alte state membre. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare. Aceste sarcini specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în temeiul căruia a fost instituită ABE.”
--	--

Explicație

Aspectele privind securitatea serviciilor de plată intră de asemenea în competența băncilor centrale. BCE a stabilit, în mod facultativ, o cooperare strânsă cu autoritățile de supraveghere a prestatorilor de servicii de plată în cadrul Forumului SecuRe Pay. Această cooperare reușită ar trebui să fie inclusă într-un cadru formal. Propunerea actuală nu include niciun standard tehnic de reglementare; prin urmare această mențiune a fost eliminată.

Modificarea 9

Articolul 2

„(1) Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate pe teritoriul Uniunii, în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii al beneficiarului plății se află pe teritoriul Uniunii sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune se află pe teritoriul Uniunii. Articolul 78 și titlul III se aplică, de asemenea, operațiunilor de plată în cazul cărora numai unul dintre prestatorii de servicii de plată se află pe teritoriul Uniunii, în ceea ce privește părțile din operațiunea de plată care se desfășoară pe teritoriul Uniunii.	„(1) Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate pe teritoriul Uniunii, în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii al beneficiarului plății se află pe teritoriul Uniunii sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune se află pe teritoriul Uniunii. Articolul 78 și Titlul III și titlul IV, cu excepția articolului 72 și a articolului 74 alineatul (1), se aplică, de asemenea, operațiunilor de plată în cazul cărora numai unul dintre prestatorii de servicii de plată se află pe teritoriul Uniunii, în ceea ce privește părțile din operațiunea de plată care se desfășoară pe teritoriul Uniunii.
(2) Titlul III se aplică serviciilor de plată efectuate în orice monedă. Titlul IV se aplică serviciilor de plată efectuate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro.”	(2) Titlul Titlurile III și IV se aplică serviciilor de plată efectuate în orice monedă. Titlul IV se aplică serviciilor de plată efectuate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Pentru a asigura o protecție deplină a utilizatorilor de servicii de plată, dispozițiile privind transparența și data valutei creditării, precum și dispozițiile privind drepturile și obligațiile aferente prestării și utilizării serviciilor de plată ar trebui să se aplice în cazul operațiunilor în care numai unul dintre prestatorii de servicii de plată are sediul pe teritoriul Uniunii pentru părțile operațiunii care sunt efectuate în Uniune.

Modificarea 10

Articolul 4 punctul 32

„32. «serviciu de inițiere a plății» înseamnă un serviciu de plată care permite accesul la un cont de plăți furnizat de un prestator de servicii de plată terț, în cadrul căruia plătitorul poate să se implice activ în inițierea plăților sau software-ul prestatorului de servicii de plată terț sau în cadrul căruia instrumentele de plată pot fi utilizate de plătitor sau de beneficiarul plății pentru a transmite informațiile plătitorului către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont;”	„32. «serviciu de inițiere a plății» înseamnă un serviciu de plată care permite accesul la un cont de plăți care inițiază un ordin de plată furnizat de un prestator de servicii de plată terț, la cererea plătitorului, în legătură cu un cont deținut la alt în cadrul căruia plătitorul poate să se implice activ în inițierea plăților sau software-ul prestatorului de servicii de plată terț sau în cadrul căruia instrumentele de plată pot fi utilizate de plătitor sau de beneficiarul plății pentru a transmite informațiile plătitorului către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont;”
---	--

Explicație

Definiția trebuie să rămână cât mai simplă și mai flexibilă posibil, astfel încât să poată fi acoperite și situațiile viitoare. Definiția nu ar trebui să cuprindă cerințe sau mențiuni referitoare la tehnologii specifice.

Modificarea 11

Articolul 4 punctul 33

„33. «serviciu de informare cu privire la conturi» înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia informații consolidate și ușor de utilizat sunt furnizate unui utilizator de servicii de plată în legătură cu unul sau mai multe conturi de plată deținute de utilizatorul serviciilor de plată la unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată care oferă servicii de cont;”	„33. «serviciu de informare cu privire la conturi» înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia informații consolidate și ușor de utilizat sunt furnizate unui utilizator de servicii de plată în legătură cu unul sau mai multe conturi de plată deținute de utilizatorul serviciilor de plată la unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată care oferă servicii de cont furnizat de un prestator de servicii de plată terț care constă în furnizarea de informații consolidate cu privire la unul sau mai multe conturi de plăți deținute de utilizatorul de servicii de plată la unul sau mai mulți alți prestatori de servicii de plată; ”
---	---

Explicație

Definiția trebuie să rămână cât mai simplă și mai flexibilă posibil, astfel încât să poată fi acoperite și situațiile viitoare. Definiția nu ar trebui să cuprindă cerințe sau mențiuni referitoare la tehnologii specifice.

Modificarea 12

Articolul 4 punctele 39-43 (noi)

Nu există text.	„39. «dobândirea de operațiuni de plată» înseamnă un serviciu de plată furnizat de un prestator de servicii de plată care a încheiat un contract cu un beneficiar de plăți pentru a accepta și a procesa operațiunile de plată ale acestui beneficiar inițiate printr-un instrument de plată al plătitorului, care are drept rezultat un transfer de fonduri către beneficiarul plății; serviciul poate include stabilirea autenticității, autorizarea, precum și alte servicii legate de gestionarea fluxurilor financiare către beneficiarul plății, indiferent dacă prestatorul de servicii de plată deține fondurile în numele beneficiarului plății;
-----------------	---

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	40. «emiterea de instrumente de plată» înseamnă un serviciu de plată prin care un prestator de servicii de plată furnizează plătitorului, în mod direct sau indirect, un instrument de plată pentru a iniția, a procesa și a deconta operațiunile de plată ale plătitorului; 41. «transfer de credit» înseamnă un serviciu de plată național sau transfrontalier pentru creditarea unui cont de plăți al beneficiarului plății printr-o operațiune de plată sau o serie de astfel de operațiuni din contul unui plătitor de către prestatorul de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului, pe baza unei instrucțiuni date de plătitor; 42. «plată transfrontalieră» înseamnă o operațiune de plată procesată electronic, inițiată de către un plătitor sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în state membre diferite; 43. «plată națională» înseamnă o operațiune de plată procesată electronic, inițiată de către un plătitor sau de către ori prin intermediul un(ui) beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în același stat membru.”

Explicație

Definițiile pentru „emiterea de instrumente de plată” și „dobândirea de operațiuni de plată” ar trebui adăugate în vederea asigurării faptului că toți prestatorii implicați în furnizarea de servicii de plată intră în domeniul de aplicare al directivei propuse, astfel cum este prevăzut în anexa I. Aceste definiții ar trebui aliniate cu propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată pe bază de card [COM (2013) 550/3]; 2013/0265.

Definiția „transferului de credit” ar trebui inclusă, întrucât acesta reprezintă unul dintre principalele instrumente de plată prevăzute de regulamentul propus menționat mai sus. Definiția introdusă este aliniată cu definiția din Regulamentul SEPA. Includerea definițiilor pentru „plată transfrontalieră” și „plată națională” ar trebui să contribuie la o mai mare claritate a textului.

Modificarea 13

Articolul 9 alineatul (1) paragraful introductiv

„(1) Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează orice serviciu de plată și care desfășoară, în același timp, alte activități comerciale menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c) să protejeze toate fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată, prin oricare dintre metodele următoare:”	„(1) Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează orice serviciu de plată și care desfășoară, în același timp, alte activități comerciale menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (e) să protejeze toate fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată, prin oricare dintre metodele următoare:”
--	--

Explicație

În conformitate cu obiectivul privind armonizarea cerințelor de protejare a fondurilor, se sugerează acest text alternativ pentru a asigura că fondurile utilizatorilor de servicii de plată sunt protejate în mod adecvat pentru toate instituțiile de plată, indiferent dacă acestea desfășoară alte activități comerciale.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 14	
Articolul 12 alineatul (1)	
„(1) Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată numai în cazul în care instituția se încadrează în următoarele cazuri: [...] (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens;”	„(1) Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată numai în cazul în care instituția se încadrează în următoarele cazuri: [...] (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens ori nu mai asigură o raportare statistică exactă; ”

Explicație

Furnizarea unor informații statistice exacte este esențială pentru monitorizarea riscurilor legate de instituțiile de plată.

Modificarea 15	
Articolul 25 alineatul (2)	
„(2) În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și: (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată; (b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare; (c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 2005/60/CE și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi legislația în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului; (d) ABE, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”	„(2) În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și: (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată; (b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare; (c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 2005/60/CE și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi legislația în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului; (d) ABE, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, și dacă este necesar; (e) Europol, în calitatea sa de agenție a Uniunii de aplicare a legii și responsabilă de susținerea și de coordonarea unei abordări comune de către autoritățile polițienești competente din statele membre pentru combaterea criminalității și a terorismului organizat și a altor forme grave de criminalitate și de terorism, inclusiv contrafacerea euro, falsificarea banilor și a altor mijloace de plată. ”

Explicație

Având în vedere competența și expertiza sa în investigarea și coordonarea, la nivelul Uniunii, a luptei împotriva, printre altele, contrafacerii euro, falsificării banilor și altor infracțiuni financiare grave care implică mijloace de plată, Europol ar trebui adăugată ca autoritate suplimentară cu care autoritățile competente să poată face schimb de informații. A se vedea anexa la Decizia 2009/371/JAI a Consiliului⁽³⁾.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 16	
Articolul 27 alineatul (5) litera (a) (nou)	
Nu există text.	„(5) (a) Persoanele fizice sau juridice care desfășoară activitățile comerciale menționate la punctul 7 din anexa I nu ar trebui să facă obiectul niciunei derogări.”
Explicație	
Întrucât prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont trebuie să asigure accesul la PT, a permite acestora din urmă să obțină o derogare de la cerințele de supraveghere ar putea genera riscuri neprevăzute. În plus, serviciile pe care le oferă PT sunt în general furnizate prin intermediul internetului și, prin urmare, nu sunt limitate la un singur stat membru. În consecință, PT nu ar trebui să aibă posibilitatea să obțină o derogare.	
Modificarea 17	
Articolul 35 alineatul (2)	
„(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.”	„(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.”
Explicație	
În ceea ce privește operațiunile de plată naționale, și anume operațiunile care nu sunt transfrontaliere, se pare că, datorită derogării pentru instrumentele de plată cu valoare redusă, nu este necesar ca statele membre sau autoritățile lor competente să beneficieze de posibilitatea de ajustare semnificativă a sumelor maxime de plată prevăzute la articolul 35 alineatul (1). În plus, permiterea acestei ajustări ar genera regimuri naționale foarte diferite cu privire la derogări, ceea ce ar fi în contradicție cu obiectivul privind o piață europeană a plăților de mică valoare integrată și armonizată.	
Modificarea 18	
Articolul 39	
„(d) după caz, valoarea comisioanelor operațiunii de plată și, după caz, o defalcare a acestora.”	„(d) după caz, valoarea comisioanelor operațiunii de plată plătibile către prestatorul de servicii de plată terț pentru operațiune și, după caz, defalcarea valorii acestor comisioane.”
Explicație	
Această adăugare clarifică faptul că, în ceea ce privește comisioanele, prestatorii de servicii de plată terți vor putea să detalieze numai propriile lor comisioane, nu și comisioanele percepute de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont.	
Modificarea 19	
Articolul 40	
„În cazul în care un ordin de plată este inițiat de propriul sistem al prestatorului de servicii de plată terț, acesta, în caz de fraudă sau de litigiu, pune la dispoziția plătitorului și a prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont referința tranzacțiilor și informațiile privind autorizarea.”	„În cazul în care un ordin de plată este inițiat de propriul sistem al prestatorului de servicii de plată terț, acesta, în caz de fraudă sau de litigiu, pune la dispoziția plătitorului și a prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont referința tranzacțiilor și informațiile privind autorizarea— dovada că a fost stabilită autenticitatea utilizatorului în conformitate cu articolul 58 alineatul (2).”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Întrucât elementele de securitate personalizate nu mai trebuie dezvăluite, PT trebuie să dovedească, în caz de fraudă sau de litigiu, că (a) prestatorul de servicii de plată a confirmat PT că operațiunea a fost autorizată; sau că (b) clientul a fost autentificat fără nicio îndoială pe baza elementelor de securitate personalizate emise de PT.

Modificarea 20

Articolul 41

„Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), informațiile următoare: [...]”	„Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului care oferă servicii de cont transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), informațiile următoare: [...]”
--	--

Explicație

Această modificare clarifică faptul că acest articol privește numai prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont, având în vedere că obligațiile PT sunt deja rezumate la articolul 39. Acest lucru se aplică situațiilor în care sunt implicați PT, precum și serviciilor de plată tradiționale.

Modificarea 21

Articolul 45 alineatul (5) litera (g) (nou)

Nu există text.	„(g) informațiile din partea prestatorului de servicii de plată cu privire la dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a bloca orice serviciu de inițiere a plății din contul acestuia sau de a elabora liste pozitive sau negative de PT. ”
-----------------	---

Explicație

Utilizatorii serviciilor de plată vor putea să își exercite drepturile prevăzute la articolul 59 (nou) propus de a bloca serviciile de inițiere a plății sau de a elabora liste pozitive sau negative pentru anumiți PT dacă sunt informați în mod corespunzător.

Modificarea 22

Articolul 54 alineatul (1)

„(1) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca articolul 55 alineatul (1), articolul 57 alineatul (3) și articolele 64, 66, 67, 68, 71 și 80 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la articolul 63.”	„(1) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca articolul 55 alineatul (1), articolul 57 alineatul (3) și articolele 59 (nou), 64, 66, 67, 68, 71 și 80 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la articolul 63.”
---	--

Explicație

A se vedea explicația de la modificarea 26.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 23	
Articolul 56 alineatul (2)	
„(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le crească până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.”	„(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le crească până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.”

Explicație

În ceea ce privește operațiunile de plată naționale, și anume operațiunile care nu sunt transfrontaliere, se pare că, datorită derogării pentru instrumentele de plată cu valoare redusă, nu este necesar ca statele membre sau autoritățile lor competente să beneficieze de posibilitatea de ajustare semnificativă a sumelor maxime de plată prevăzute la articolul 56 alineatul (1). În plus, permiterea acestei ajustări ar genera regimuri naționale foarte diferite cu privire la derogări, ceea ce ar fi în contradicție cu obiectivul privind o piață europeană a plăților de mică valoare integrată și armonizată.

Modificarea 24	
Articolul 58	
„(1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un prestator de servicii de plată terț pentru a obține servicii de plată care să permită accesul la conturi de plăți, astfel cum se prevede la punctul 7 din anexa I.	„(1) Statele membre se asigură că un plătitor utilizator de servicii de plată are dreptul de a utiliza un prestator de servicii de plată terț pentru a obține servicii de plată care să permită bazate pe accesul la conturi de plăți, astfel cum se prevede la punctul 7 din anexa I.
(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată terț a fost autorizat de către plătitor să presteze servicii de plată în conformitate cu alineatul (1), acesta are următoarele obligații:	(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată terț a fost autorizat de către plătitor utilizatorul de servicii de plată să presteze servicii de plată în conformitate cu alineatul (1), acesta are următoarele obligații:
(a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți;	(a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți stabilirea strictă a autenticității clientului în vederea inițierii plăților sau a obținerii accesului la informații privind contul prin: (i) redirecționarea în siguranță a utilizatorului serviciilor de plată către prestatorul său de servicii de plată care oferă servicii de cont în vederea acestei stabiliri a autenticității; (ii) emiterea propriilor elemente de securitate personalizate în vederea acestei stabiliri a autenticității. Prestatorul de servicii de plată terț nu este autorizat să obțină elementele de securitate personalizate ale utilizatorului de servicii de plată emise de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont;
(b) să se autentifice într-un mod neechivoc față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată al (ai) titularului de cont care oferă servicii de cont;	(b) să se autentifice într-un mod neechivoc față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de cont al (ai) titularului de cont utilizatorului serviciilor de plată;

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(c) să nu stocheze date sensibile privind plățile sau elemente de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată.	(c) să nu stocheze datele sensibile privind plățile sau elemente de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată obținute în momentul accesării contului de plăți al utilizatorului serviciilor de plată, cu excepția informațiilor privind identificarea unei plăți inițiate de prestatorul de servicii de plată terț, precum numărul de referință, codul IBAN al plătitorului și al beneficiarului plății, valoarea operațiunii, alte informații de referință și informațiile privind sistemul de decontare, și să nu utilizeze niciodată în alte scopuri decât cele solicitate în mod explicit de utilizatorul serviciilor de plată.
(3) În cazul în care, pentru un serviciu de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont a primit ordinul de plată al plătitorului prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț, el notifică imediat acestuia din urmă primirea ordinului de plată și furnizează informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru operațiunea de plată respectivă.	(3) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont oferă facilități pentru primirea ordinelor de plată de la prestatorii de servicii de plată terți și pentru acceptarea unei redirectionări, astfel cum este prevăzut la alineatul (2) al prezentului articol.
(4) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși.	(4)(3) În cazul în care, pentru un serviciu de inițiere a plății, ordinul de plată este transmis prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont a primit ordinul de plată al plătitorului prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț, el notifică imediat acestuia din urmă primului menționat primirea transmiterea ordinului de plată și furnizează informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru operațiunea de plată respectivă. (5)(4) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de plată terț fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși. (6) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont oferă, atunci când este disponibilă, o interfață standardizată securizată pentru serviciile de plată furnizate de terți bazată pe accesul la conturile de plăți. Standardul european ar trebui să se bazeze pe o orientare definită de ABE, în cooperare strânsă cu BCE, în termen de [...] de la intrarea în vigoare a prezentei directive, și ar trebui să includă, cel puțin, specificațiile tehnice și funcționale pentru transmiterea unui ordin de plată între prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont și prestatorul de servicii de plată terț conform alineatului (2) litera (a) punctul (i) și pentru stabilirea în mod neechivoc a autenticității prestatorului de servicii de plată terț potrivit alineatului (2) litera (b)."

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Conform unui principiu de bază al securității IT, informațiile utilizate pentru stabilirea autenticității utilizatorului serviciilor de plată nu sunt dezvăluite niciunui terț. În consecință, PT ar trebui să asigure o stabilire strictă a autenticității clienților prin: (a) redirectionarea în siguranță a utilizatorului serviciilor de plată către prestatorul său de servicii de plată care oferă servicii de cont; sau prin (b) emiterea propriilor elemente de securitate personalizate. Ambele opțiuni ar trebui să facă parte dintr-o interfață tehnică europeană standardizată destinată accesului la conturile de plăți.

Această interfață securizată standardizată pentru prestatorii de servicii de plată terți destinată accesului la informațiile cu privire la conturile de plăți ar trebui să se bazeze pe un standard european deschis și ar trebui să permită oricărui PT, cu ocazia transpunerii propunerii de directivă, să acceseze conturile de plăți la orice PSP aflat pe teritoriul Uniunii. Interfața ar trebui definită imediat după adoptarea directivei propuse, de către ABE în cooperare strânsă cu BCE, și ar trebui să includă cel puțin specificații tehnice și funcționale, precum și procedurile aferente.

În plus, prestatorii de servicii de plată terți ar trebui: (a) să protejeze elementele de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată; (b) să se autentifice într-un mod neechivoc față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de cont al utilizatorului serviciilor de plată; (c) să se abțină de la stocarea datelor obținute în momentul accesării contului de plăți al utilizatorului serviciilor de plată, cu excepția informațiilor care identifică o plată inițiată de PT, precum numărul de referință, codul IBAN al plătitorului și al beneficiarului plății și valoarea operațiunii; și (d) să se abțină să utilizeze orice date în alte scopuri decât cele solicitate în mod explicit de către plătitor.

Modificarea 25

Articolul 59

„Articolul 59 Accesul unui emitent terț de instrumente de plată la informații privind contul de plăți și utilizarea acestor informații de către emitentul respectiv (1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un emitent terț de instrumente de plată pentru a obține servicii de card de plată. (2) În cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul ca un emitent terț de instrumente de plată care i-a furnizat un instrument de plată să obțină informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru o anumită operațiune de plată privind un anumit cont de plăți deținut de plătitor, prestatorul de servicii de plată al contului de plăți respectiv care oferă servicii de cont furnizează aceste informații emitentului terț de instrumente de plată imediat după primirea ordinului de plată al plătitorului. (3) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui emitent terț de instrumente de plată fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși.”	„Articolul 59 Accesul unui emitent terț de instrumente de plată la informații privind contul de plăți și utilizarea acestor informații de către emitentul respectiv (1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un emitent terț de instrumente de plată pentru a obține servicii de card de plată. (2) În cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul ca un emitent terț de instrumente de plată care i-a furnizat un instrument de plată să obțină informații cu privire la disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru o anumită operațiune de plată privind un anumit cont de plăți deținut de plătitor, prestatorul de servicii de plată al contului de plăți respectiv care oferă servicii de cont furnizează aceste informații emitentului terț de instrumente de plată imediat după primirea ordinului de plată al plătitorului. (3) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui emitent terț de instrumente de plată fără nicio discriminare, în afară de cea bazată pe motive obiective legate de termene și de prioritate, față de ordinele de plată transmise direct de către plătitorul însuși.”
--	---

Explicație

Dispozițiile acestui articol cu privire la accesul la și utilizarea informațiilor privind conturile de plăți de către prestatorii de servicii de plată terți care emit instrumente de plată, precum cardurile de plată, sunt în esență identice cu dispozițiile articolului 58 care reglementează accesul unui prestator de servicii de plată terț la informații privind contul de plăți și utilizarea acestor informații de către prestatorul respectiv. În consecință, articolul 59 ar putea fi eliminat fără vreun risc privind securitatea juridică a prestatorilor de servicii de plată și a plătitorilor care utilizează aceste servicii.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Modificarea 26

Articolul 59 (nou)

Nu există text.

„Articolul 59

Plătitorul trebuie să aibă dreptul: (i) de a da instrucțiuni prestatorului său de servicii de plată care oferă servicii de cont să blocheze orice servicii de inițiere a plății din contul de plăți al plătitorului; (ii) de a bloca orice servicii de inițiere a plății inițiate de unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată terți specificați; sau (iii) de a autoriza numai serviciile de inițiere a plății inițiate de unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată terți specificați.”

Explicație

În conformitate cu dispozițiile privind protecția consumatorului și cu măsurile de siguranță pentru utilizatorii serviciilor de plată prevăzute în considerentul 13 și la articolul 5 alineatul 3 litera (d) punctul (iii) din Regulamentul SEPA și pentru a asigura consecvența juridică, ar trebui adăugat un articol nou care să garanteze utilizatorilor de servicii de plată dreptul de a da instrucțiuni prestatorului lor de servicii de plată în sensul elaborării unor liste pozitive sau negative de PT. Însă, această dispoziție nu ar trebui să se aplice altor utilizatori de servicii de plată decât consumatorii (a se vedea modificarea 22). Întrucât instrucțiunile trebuie să fie furnizate de plătitor, aceasta nu trebuie să acopere o blocare implicită generalizată sau includerea unei blocări generalizate a PT în termenii și condițiile sau în contractele unui prestator de servicii de plată.

Modificarea 27

Articolul 65 alineatul (2)

„(2) În cazul în care este implicat un prestator de servicii de plată terț, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont rambursează suma care face obiectul operațiunii de plată neautorizate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc. Se poate aplica o compensație financiară din partea prestatorului de servicii de plată terț către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont.”

„(2) În cazul în care este implicat un prestator de servicii de plată terț, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont rambursează suma care face obiectul operațiunii de plată neautorizate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc. Se ~~poate aplica~~ **acordă, în conformitate cu articolul 82**, o compensație financiară din partea prestatorului de servicii de plată terț către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont.”

Explicație

Din perspectiva protecției consumatorului, este normal ca plătitorul să solicite o rambursare prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont, având în vedere că raportul acestora cu PT se poate materializa numai pe o bază unică, și anume inițierea plății. Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont ar putea să solicite, ulterior, compensații din partea PT, cu excepția cazurilor în care PT poate dovedi că nu răspunde pentru eroarea produsă. Compensația pentru PT ar trebui să respecte aceleași reguli ca și neexecutarea sau executarea în mod defectuos sau cu întârziere a operațiunii de plată în conformitate cu articolul 80, precum și dreptul la recurs în conformitate cu articolul 82. De exemplu, o astfel de compensație poate să fie disponibilă în cazul în care PT a emis propriile elemente de securitate, cum ar fi cardurile de plată.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 28	
Articolul 66 alineatul (1)	
„(1) Prin derogare de la articolul 65, plătitorul poate fi obligat să suporte, până la un quantum de cel mult 50 EUR, pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată. Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații prevăzute la articolul 61. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică. Pentru plăți efectuate prin intermediul comunicării la distanță, în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu solicită o stabilire strictă a autenticității clienților, plătitorul nu suportă eventuale consecințe financiare decât în cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă stabilirea strictă a autenticității clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.”	„(1) Prin derogare de la articolul 65, plătitorul poate fi obligat să suporte, până la un quantum de cel mult 50 EUR, pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată. Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații prevăzute la articolul 61. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică. Pentru plăți efectuate prin intermediul comunicării la distanță, în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu solicită o stabilire strictă a autenticității clienților, plătitorul nu suportă eventuale consecințe financiare decât în cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă stabilirea strictă a autenticității clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.”

Explicație

Consumatorii ar trebui să beneficieze de o protecție similară, indiferent de canalul de inițiere a plății.

Modificarea 29	
Articolul 67 alineatul (1)	
„(1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: [...] Pentru debitările directe, plătitorul are un drept necondiționat de rambursare în termenul stabilit la articolul 68, cu excepția cazului în care beneficiarul plății a îndeplinit deja obligațiile contractuale și serviciile au fost deja primite sau mărfurile au fost deja consumate de către plătitor. La cererea prestatorului de servicii de plată, beneficiarului plății îi revine sarcina de a dovedi faptul că au fost îndeplinite condițiile menționate la al treilea paragraf.”	„(1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: [...] Pentru debitările directe, plătitorul are un drept necondiționat de rambursare în termenul stabilit la articolul 68, cu excepția cazului în care beneficiarul plății a îndeplinit deja obligațiile contractuale și serviciile au fost deja primite sau mărfurile au fost deja consumate de către plătitor. Cu toate acestea, Comisia poate elabora, prin acte delegate, o listă exhaustivă de bunuri și de servicii care pot fi furnizate sau prestate sub rezerva unei debitări directe fără drept de rambursare. Plătitorul și beneficiarul plății trebuie să accepte, în mod separat, o debitare directă fără drept de rambursare în legătură cu oricare dintre aceste bunuri și servicii incluse în listă și să menționeze în mod clar în cuprinsul mandatului lipsa unui drept necondiționat de rambursare. La cererea prestatorului de servicii de plată, beneficiarului plății îi revine sarcina de a dovedi faptul că au fost sunt îndeplinite condițiile menționate la al treilea paragraf.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Condiționarea drepturilor de rambursare de achizițiile aferente generează preocupări privind confidențialitatea, eficiența și costurile. Este probabil ca adoptarea prezentei propuneri să aibă drept consecință faptul că drepturile de rambursare nelimitate acordate în temeiul actualei scheme de debitare directă SEPA nu vor mai fi permise, determinând astfel condiții mai puțin favorabile pentru consumatori. BCE sugerează introducerea, ca regulă generală, a unui drept necondiționat de rambursare pentru o perioadă de opt săptămâni în cazul tuturor debitărilor directe ale consumatorilor. Pentru bunurile și serviciile incluse în listă și care sunt destinate consumului imediat, debitorii și creditorii ar putea să convină, în mod separat și explicit, că nu se vor aplica niciun fel de drepturi de rambursare. Comisia ar putea elabora o astfel de listă prin intermediul unui act delegat.

Modificarea 30

Articolul 82 alineatul (1)

„(1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolul 80 i se poate imputa unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în temeiul articolului 80. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează reguli stricte de stabilire a autenticității clienților.”	„(1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolul 65 și cu articolul 80 i se poate imputa unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în temeiul articolului 65 și al articolului 80. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează reguli stricte de stabilire a autenticității clienților.”
---	---

Explicație

Operațiunile de plată neautorizate ar trebui să intre de asemenea în sfera de aplicare a dreptului de recurs. Pentru un grad mai mare de claritate, ar fi de dorit ca directiva propusă să conțină definiția termenului „intermediar”.

Modificarea 31

Articolul 85

„Articolul 85 Cerințe de securitate și notificarea incidentelor	„Articolul 85 Cerințe de securitate și notificarea incidentelor
(1) Prestatorii serviciilor de plată se supun dispozițiilor Directivei [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] și în special cerințelor privind gestionarea riscurilor și raportarea incidentelor de la articolele 14 și 15 din directiva respectivă.	(1) Prestatorii serviciilor de plată se supun dispozițiilor Directivei [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] și în special cerințelor privind gestionarea riscurilor și raportarea incidentelor de la articolele 14 și 15 din directiva respectivă. Prestatorii de servicii de plată instituie un cadru cu măsuri de atenuare și mecanisme de control adecvate pentru gestionarea riscurilor operaționale, inclusiv riscurile de securitate, legate de serviciile de plată pe care aceștia le furnizează. Ca parte a acestui cadru, prestatorii de servicii de plată definesc și mențin proceduri eficiente de gestionare a incidentelor, inclusiv clasificarea incidentelor majore.
(2) Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] informează fără întârzieri nejustificate autoritatea competentă din statul membru de origine și ABE cu privire la notificările incidentelor în materie de securitate a rețelor și a informației primite de la prestatorii de servicii de plată.	(2) Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației] informează fără întârzieri nejustificate autoritatea competentă din statul membru de origine și ABE cu privire la notificările incidentelor în materie de securitate a rețelor și a informației primite de la prestatorii de servicii de plată. În cazul producerii unui incident operațional major, inclusiv a unor incidente în materie de securitate, prestatorii de servicii de plată notifică fără întârzieri nejustificate autoritatea competentă din statul membru de origine în temeiul prezentei directive cu privire la incidentul respectiv.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(3) După primirea unei notificări, ABE informează, dacă este cazul, autoritățile competente din celelalte state membre. (4) Pe lângă dispozițiile articolului 14 alineatul (4) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației], în cazul în care incidentul de securitate ar putea avea un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată ai prestatorului de servicii de plată, acesta informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii serviciilor sale de plată cu privire la incident și cu privire la eventualele măsuri de atenuare pe care le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia.”	(3) După primirea unei notificări, ABE informează, dacă este cazul, autoritățile autoritatea competentă din celelalte statele membre de origine în temeiul prezentei directive evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități și, pe baza acestei evaluări, face schimb de informații relevante legate de notificarea incidentului cu ABE și cu Banca Centrală Europeană. (4) După primirea unei notificări, ABE informează, dacă este cazul, autoritățile competente din alte state membre în conformitate cu prezenta directivă. BCE notifică SEBC cu privire la aspectele relevante pentru sistemele de plăți și instrumentele de plată. (5)(4) Pe lângă dispozițiile articolului 14 alineatul (4) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației], în în cazul în care incidentul de securitate ar putea avea un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată ai prestatorului de servicii de plată, acesta informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii serviciilor sale de plată cu privire la incident și cu privire la eventualele măsuri de atenuare pe care le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia. (6) Până la [a se introduce data], ABE, în cooperare strânsă cu BCE, emite orientări în conformitate cu procedura prevăzută la articolul [a se introduce numărul] din Directiva [a se introduce numărul directivei] pentru prestatorii de servicii de plată cu privire la clasificarea incidentelor majore menționate la alineatul (1) și cu privire la conținutul, formatul și procedurile aplicabile notificării incidentelor menționate la alineatul (2), precum și pentru autoritățile competente în temeiul prezentei directive cu privire la criteriile de evaluare a notificării incidentelor din punctul de vedere al relevanței pentru alte autorități și a informațiilor din cadrul rapoartelor incidentelor care se comunică altor autorități. (7) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările menționate la alineatul (6) în mod regulat, însă cel puțin o dată la doi ani. (8) În cursul emiterii și revizuirii orientărilor menționate la alineatul (6), ABE poate lua în considerare actul de punere în aplicare al Comisiei în conformitate cu articolul 14 alineatul (7) din Directiva [Directiva NIS] și standardele și/sau specificațiile elaborate și publicate de Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelor Informatice și a Datelor pentru sectoarele care desfășoară alte activități decât prestarea de servicii de plată.”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Autoritățile de supraveghere și SEBC sunt autoritățile competente să emită orientări privind gestionarea incidentelor și notificările incidentelor pentru prestatorii de servicii de plată, precum și să emită orientări privind schimbul de informații cu privire la notificările incidentelor între autoritățile relevante. Includerea prestatorilor de servicii de plată în sfera de aplicare al Directivei NIS ar putea aduce atingere atribuțiilor autorităților de supraveghere și băncilor centrale și ar trebui, prin urmare, să fie evitată. Cu toate acestea, în vederea asigurării unui nivel rezonabil de consecvență între instrumentele legislative specifice sectoarelor, ar putea să fie luate în considerare orientările elaborate de ENISA pentru alte sectoare și cerințele care urmează să fie incluse în actul de punere în aplicare al Comisiei în conformitate cu articolul 14 alineatul (7) din Directiva NIS propusă. Mandatul pentru emiterea orientărilor privind clasificarea incidentelor și raportarea incidentelor se află în strânsă legătură cu cerințele stabilite în prezentul articol. În consecință, se sugerează ca acest mandat să facă parte din prezentul articol, și nu din articolul 86.

Modificarea 32

Articolul 86

„Articolul 86 Punere în aplicare și raportare	„Articolul 86 Punere în aplicare și raportare
(1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată oferă anual autorității desemnate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] informații actualizate cu privire la evaluarea riscurilor operaționale și de securitate asociate serviciilor de plată pe care le oferă și la gradul de adecvare al măsurilor de atenuare și al mecanismelor de control utilizate ca răspuns la aceste riscuri. Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestor informații autorității competente din statul membru de origine. (2) Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației], ABE elaborează, în cooperare strânsă cu BCE, orientări cu privire la stabilirea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor de securitate, inclusiv a proceselor de certificare, dacă este cazul. ABE ia în considerare, printre altele, standardele și/sau specificațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației]. (3) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.	(1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată oferă anual autorității competente în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] prezentei directive informații actualizate cu privire la evaluarea riscurilor operaționale și de securitate asociate serviciilor de plată pe care le oferă și la gradul de adecvare al măsurilor de atenuare și al mecanismelor de control utilizate ca răspuns la aceste riscuri. Autoritatea desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației] transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestor informații autorității competente din statul membru de origine. (2) Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației], ABE elaborează pentru prestatorii de servicii de plată, în cooperare strânsă cu BCE, orientări cu privire la stabilirea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor de securitate, inclusiv a proceselor de certificare, dacă este cazul. ABE ia în considerare, printre altele, standardele și/sau specificațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Directiva [Directiva privind securitatea rețelelor și a informației]. (3) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
(4) Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației], ABE emite orientări care să faciliteze sarcina prestatorilor de servicii de plată de a defini incidentele majore și a preciza circumstanțele în care o instituție de plată este obligată să notifice un incident de securitate. Orientările respective se emit până la (a se insera data – doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive)."	(4) ABE coordonează schimbul de informații în domeniul riscurilor operaționale și de securitate asociate cu serviciile de plată cu autoritățile competente în temeiul prezentei directive, cu BCE, cu autoritățile competente în temeiul Directivei NIS și, dacă este cazul, cu ENISA. Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva [Directiva privind securitatea rețelor și a informației], ABE emite orientări care să faciliteze sarcina prestatorilor de servicii de plată de a defini incidentele majore și a preciza circumstanțele în care o instituție de plată este obligată să notifice un incident de securitate. Orientările respective se emit până la (a se insera data — doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive)."

Explicație

Cerințele de raportare cu privire la riscurile operaționale și de securitate ar trebui să fie definite și evaluate de autoritățile de supraveghere prudențială și de băncile centrale. Schimbul de informații poate avea loc cu ENISA sau cu autoritățile competente în temeiul Directivei NIS și cu ABE, în calitate de autoritate adecvată pentru coordonare.

Modificarea 33

Articolul 87

„(1) Statele membre se asigură că un prestator de servicii de plată aplică reguli stricte de stabilire a autenticității clienților atunci când plătitorul inițiază o operațiune de plată electronică, cu excepția cazului în care orientările ABE permit derogări specifice bazate pe riscul aferent serviciului de plată furnizat. Această regulă se aplică, de asemenea, unui prestator de servicii de plată terț atunci când inițiază o operațiune de plată în numele plătitorului. Prestatorul serviciilor de plată care oferă servicii de cont permite prestatorului de servicii de plată terț să se bazeze pe metodele de stabilire a autenticității ale primului, atunci când acesta din urmă acționează în numele utilizatorului serviciilor de plată.	„(1) Statele membre se asigură că un prestator de servicii de plată aplică reguli stricte de stabilire a autenticității clienților atunci când plătitorul inițiază o operațiune de plată electronică, cu excepția cazului în care orientările ABE permit derogări specifice bazate pe riscul aferent serviciului de plată furnizat. Această regulă se aplică, de asemenea, unui prestator de servicii de plată terț atunci când inițiază o operațiune de plată în numele plătitorului. Prestatorul serviciilor de plată care oferă servicii de cont permite prestatorului de servicii de plată terț să se bazeze pe metodele de stabilire a autenticității ale primului, atunci când acesta din urmă acționează în numele utilizatorului serviciilor de plată.
(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată oferă serviciile menționate în anexa I punctul 7, acesta transmite autentificarea prestatorului serviciilor de plată care oferă servicii de cont al titularului contului."	(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată oferă serviciile menționate în anexa I punctul 7, acesta transmite autentificarea prestatorului serviciilor de plată care oferă servicii de cont al titularului contului."

Explicație

A se vedea explicația de la modificarea 24.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 34	
Articolul 89 alineatul (5) (nou)	
Nu există text.	„(5) În cooperare strânsă cu BCE, ABE emite orientări adresate autorităților competente în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la procedurile privind reclamațiile care trebuie utilizate pentru asigurarea conformității cu dispozițiile relevante din prezenta directivă, astfel cum se prevede la alineatul (1) de mai sus. Orientările respective se emit până la [a se introduce data – doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și se actualizează periodic, după caz.”

Explicație

Existența unor proceduri armonizate privind reclamațiile ar facilita tratarea reclamațiilor transfrontaliere și ar contribui la instituirea unor proceduri de demonstrare a conformității adecvate și eficiente, sprijinind autoritățile competente în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul directivei propuse.

⁽¹⁾ Scrisul cu caractere albine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.

⁽²⁾ Directiva XXXX/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [data] privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune (JO L x, p. x).

⁽³⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

14 iulie 2014

(2014/C 224/02)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,3627	CAD dolar canadian	1,4619
JPY yen japonez	138,29	HKD dolar Hong Kong	10,5611
DKK coroana daneză	7,4568	NZD dolar neozelandez	1,5457
GBP lira sterlină	0,79660	SGD dolar Singapore	1,6897
SEK coroana suedeză	9,2482	KRW won sud-coreean	1 388,46
CHF franc elvețian	1,2139	ZAR rand sud-african	14,5806
ISK coroana islandeză		CNY yuan renminbi chinezesc	8,4566
NOK coroana norvegiană	8,4100	HRK kuna croată	7,6130
BGN leva bulgărească	1,9558	IDR rupia indoneziană	15 903,49
CZK coroana cehă	27,439	MYR ringgit Malaiezia	4,3360
HUF forint maghiar	309,68	PHP peso Filipine	59,215
LTL litas lituanian	3,4528	RUB rubla rusească	46,7905
PLN zlot polonez	4,1388	THB baht thailandez	43,784
RON leu românesc nou	4,4180	BRL real brazilian	3,0231
TRY lira turcească	2,8881	MXN peso mexican	17,6960
AUD dolar australian	1,4500	INR rupie indiană	81,8301

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

Informare din partea Comisiei în conformitate cu Decizia 2014/327/UE a Consiliului

(2014/C 224/03)

În conformitate cu articolul 2 din Decizia 2014/327/UE a Consiliului din 6 mai 2014 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată de Uniune în cadrul celei de a 53-a sesiuni a Comitetului de experți în domeniul transportului de mărfuri periculoase al OTIF cu privire la anumite modificări la appendicele C la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF), aplicabile de la 1 ianuarie 2015 ⁽¹⁾, Comisia informează că deciziile luate la nivelul organismului sunt disponibile la adresa:

<http://www.otif.org/en/dangerous-goods/notification-texts/2015.html>

⁽¹⁾ JO L 166, 5.6.2014, p. 27.

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR

Rezumatul avizului Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind dezvoltarea viitoare a spațiului de libertate, securitate și justiție

(Textul integral al prezentului aviz poate fi consultat în EN, FR și DE pe site-ul AEPD www.edps.europa.eu)

(2014/C 224/04)

1. INTRODUCERE

- Scopul prezentului aviz este de a contribui la continuarea dezvoltării politicilor UE în spațiul de libertate, securitate și justiție prin integrarea în mai mare măsură a protecției datelor și vieții private în activitățile tuturor instituțiilor UE. Avizul reprezintă un răspuns la cele două comunicări adoptate de Comisie la 11 martie 2014 privind viitorul justiției și afacerilor interne⁽¹⁾, la rezoluția adoptată de Parlamentul European la 2 aprilie 2014 privind revizuirea Programului de la Stockholm și la discuțiile din cadrul Consiliului în vederea adoptării pentru prima dată de către Consiliul European a unor orientări strategice în ceea ce privește planificarea legislativă și operațională în conformitate cu articolul 68 din Tratatul privind funcționarea Europei.
- Acesta este un moment critic pentru rolul UE în domeniul justiției și afacerilor interne. Ne apropiem de finalul perioadei de tranziției prevăzute de Tratatul de la Lisabona, la finalul căreia competențele Comisiei de a iniția proceduri privind încălcarea dreptului UE și competențele Curții Europene de Justiție vor deveni pe deplin aplicabile cu privire la legislația UE referitoare la cooperarea polițienească și judiciară în materie penală⁽²⁾. Conform tratatului, Carta Drepturilor Fundamentale are statut de legislație primară, iar Curtea de Justiție a clarificat în hotărârile sale recente restricțiile în ceea ce privește libertatea de acțiune a legislatorului atunci când o măsură implică afectarea acestor drepturi⁽³⁾.
- În plus, în ultimii cinci ani, motivele de îngrijorare cu privire la protecția datelor și a vieții private au devenit, se poate spune, mai accentuate ca oricând. În ianuarie 2012, Comisia a propus un pachet de reforme legislative privind protecția datelor în UE⁽⁴⁾. Din iunie 2013, dezvăluirile privind supravegherea în masă a persoanelor din UE de către agențiile de informații din SUA și din alte țări au afectat considerabil încrederea în confidențialitatea informațiilor cu caracter personal. Cel mai recent, în aprilie 2014, Curtea de Justiție – într-una din cele două hotărâri la care s-a făcut referire mai sus – a anulat Directiva privind păstrarea datelor⁽⁵⁾ deoarece afecta excesiv drepturile fundamentale. Acțiunile la nivelul UE cu privire la protecția datelor au căpătat o semnificație cu adevărat globală, lucru confirmat, de exemplu, de gradul de mediatizare și de lobby la nivel internațional cu privire la reforma cadrului privind protecția datelor, care a dus la un număr de aproximativ 4 000 de amendamente depuse în timpul primei lecturi în cadrul Parlamentului European⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ A se vedea mai jos, punctul [8] al prezentului aviz.

⁽²⁾ Dispozițiile tranzitorii încetează să se aplice la 1 decembrie 2014; articolul 10, Protocolul 36 privind dispozițiile tranzitorii, anexat la Tratatul de la Lisabona.

⁽³⁾ A se vedea, în acest context, hotărârile Curții (Marea Cameră) din 9 noiembrie 2010 în cauzele *Schecke and Eifert* (cauzele conexe C-92/09 și C-93/09) și, în special, din 8 aprilie 2014 în *Digital Rights Ireland and Seitlinger* (cauzele conexe C-293/12 și C-594/12). În prima cauză, Curtea a subliniat, de asemenea, necesitatea ca legislatorul să aibă în vedere alternative mai puțin intruzive, în mod suficient, pentru o anumită măsură.

⁽⁴⁾ COM(2012) 11 final; COM(2012) 10 final.

⁽⁵⁾ Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generale sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, 13.4.2006, p. 54).

⁽⁶⁾ Prima lectură a avut ca rezultat rezoluția legislativă a Parlamentului European din 12 martie 2014 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (regulamentul general privind protecția datelor) [COM(2012) 011 – C7-0025/2012 – 2012/0011(COD)] (procedură legislativă ordinară: prima lectură).

4. Cu siguranță, provocările de ordin juridic, tehnologic și social cu care se confruntă factorii de decizie și legislatorii în domeniul justiției și afacerilor interne se vor intensifica în perioada care va fi vizată de orientările strategice. În plus, noile orientări ale Consiliului European reprezintă o nouă oportunitate de afirmare a intenției de restabilire a încrederii în capacitatea UE de a proteja efectiv persoanele. Din acest motiv, propunem ca următoarele teme să fie abordate în mod explicit de Consiliul European în noile orientări:
- (a) volumele uriașe de date cu caracter personal prelucrate pe care le impun numeroase legi și politici UE în spațiul de libertate, securitate și justiție;
 - (b) fragilitatea oricărei măsuri care nu respectă drepturile fundamentale, aspect care a putut fi observat în legătură cu Directiva păstrării datelor, dar care poate fi valabil și în cazul altor inițiative actuale, precum pachetul „frontiere inteligente”⁽¹⁾ și diversele instrumente legate de registrele cu numele pasagerilor⁽²⁾;
 - (c) importanța adoptării în cel mai scurt timp posibil a unui cadru privind protecția datelor puternic și modernizat la nivelul UE, care să fie utilizat și ca indicator în politicile externe ale UE; și
 - (d) nevoia de a integra considerentele ce țin de protecția datelor și a vieții private în dezvoltarea tuturor politicilor și actelor legislative noi în spațiul de libertate, securitate și justiție.
5. După ce am contribuit la un exercițiu similar cu cinci ani în urmă, ne oferim în prezentul aviz să colaborăm cu instituțiile UE pentru îmbunătățirea calității legislației din perspectiva protecției datelor, în cadrul unui nou model de cooperare⁽³⁾.

6. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

36. Valoarea adăugată a acțiunii UE în spațiul de libertate, securitate și justiție este frecvent pusă sub semnul întrebării, în special de către statele membre. Beneficiul constă în asigurarea unei abordări consecvente, de exemplu prin proiectarea de sisteme interoperabile proporționale, care să poată fi adecvate pentru securitate și pentru protecția datelor în același timp. Noile orientări strategice reprezintă, în opinia noastră, o oportunitate excelentă a instituțiilor de a valorifica lecțiile învățate și de a dezvolta un set de instrumente pentru remedierea garanțiilor de multe ori insuficiente în ceea ce privește dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal.
37. UE trebuie să demonstreze că a învățat lecțiile ultimilor cinci ani, că nu poate adopta măsuri care, la o examinare atentă, afectează drepturile fundamentale și nu trec testul necesității și al proporționalității. Așa cum Comisia a reiterat de numeroase ori, Carta trebuie să fie de acum indicatorul politicilor și legilor UE. AEPD este pregătită să ofere asistență în cadrul acestui proces.
38. Noile orientări ale Consiliului European reprezintă o bună ocazie pentru Uniune de a-și demonstra intenția de restabilire a încrederii în capacitatea sa de a proteja efectiv persoanele. Din acest motiv, propunem ca următoarele teme să fie abordate în mod explicit de Consiliul European în noile orientări:
- (a) volumele uriașe de date cu caracter personal prelucrate pe care le impun numeroase legi și politici UE în spațiul de libertate, securitate și justiție;
 - (b) fragilitatea oricărei măsuri care nu respectă drepturile fundamentale, aspect care a putut fi observat în legătură cu Directiva păstrării datelor, dar care poate fi valabil și în cazul altor inițiative actuale, precum pachetul „frontiere inteligente” și diversele instrumente legate de registrele cu numele pasagerilor;

⁽¹⁾ A se vedea avizul AEPD din 18 iulie 2013 privind propunerile de regulament de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) și de regulament de instituire a programului de înregistrare a călătorilor (RTP).

⁽²⁾ Printre acestea se numără un sistem UE pentru registrele cu numele pasagerilor [COM(2011) 32 final] și o eventuală propunere privind transferul de date ale pasagerilor către țări terțe [http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_home_004_transfer_pnr_data_3rd_countries_en.pdf (accesat 3 iunie 2014)].

⁽³⁾ A se vedea cu privire la această abordare, în termeni mai generali, Documentul de politică al AEPD 2014 „The EDPS as an advisor to EU institutions on policy and legislation: building on ten years of experience” (AEPD în calitate de consilier al instituțiilor UE pe probleme de politici și legislație: consolidarea unei experiențe de zece ani), publicat pe site-ul AEPD.

- (c) importanța adoptării în cel mai scurt timp posibil a unui cadru privind protecția datelor puternic și modernizat la nivelul UE, care ar trebui utilizat și ca indicator în politicile externe ale UE; și
 - (d) nevoia de a integra considerentele ce țin de protecția datelor și a vieții private în dezvoltarea tuturor politicilor și actelor legislative noi în spațiul de libertate, securitate și justiție.
39. Căile de urmat pentru a asigura integrarea deplină a considerentelor privind protecția datelor și a vieții private în dezvoltarea tuturor noilor politici și acte legislative în spațiul de libertate, securitate și justiție ar putea include:
- integrarea preocupărilor în materie de protecție a datelor în evaluările generale ale impactului;
 - evaluarea de mijloace alternative mai puțin intruzive pentru atingerea obiectivelor politicilor;
 - consolidarea calității datelor și a drepturilor și căilor de atac ale persoanelor vizate;
 - evaluarea schimburilor de informații în raport cu obiectivele politicilor; și
 - asigurarea faptului că acordurile internaționale cu țări terțe respectă dreptul persoanelor fizice din UE la protecția datelor.

Adoptat la Bruxelles, 4 iunie 2014.

Peter HUSTINX

Șeful Autorității Europene pentru Protecția Datelor

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Actualizare a sumelor de referință pentru trecerea frontierelor externe, menționate la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 19; JO C 153, 6.7.2007, p. 22; JO C 182, 4.8.2007, p. 18; JO C 57, 1.3.2008, p. 38; JO C 134, 31.5.2008, p. 19; JO C 37, 14.2.2009, p. 8; JO C 35, 12.2.2010, p. 7; JO C 304, 10.11.2010, p. 5; JO C 24, 26.1.2011, p. 6; JO C 157, 27.5.2011, p. 8; JO C 203, 9.7.2011, p. 16; JO C 11, 13.1.2012, p. 13; JO C 72, 10.3.2012, p. 44; JO C 199, 7.7.2012, p. 8; JO C 298, 4.10.2012, p. 3; JO C 56, 26.2.2013, p. 13; JO C 98, 5.4.2013, p. 3; JO C 269, 18.9.2013, p. 2; JO C 57, 28.2.2014, p. 1; JO C 152, 20.5.2014, p. 25)

(2014/C 224/05)

Publicarea sumelor de referință pentru trecerea frontierelor externe, menționate la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), are la bază informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul Frontierelor Schengen.

În afară de publicarea în Jurnalul Oficial, o actualizare lunară este disponibilă pe site-ul Direcției Generale Afaceri Interne.

FRANȚA

Informații care înlocuiesc informațiile publicate în JO C 72, 10.3.2012.

Suma de referință pentru mijloacele de subzistență adecvate pentru perioada în care un străin intenționează să stea în Franța sau pentru tranzitul său prin Franța în drum către o țară terță este egală cu valoarea salariului minim pe economie (SMIC) din Franța calculată zilnic pe baza ratei fixate la data de 1 ianuarie a anului în curs.

Această sumă este actualizată periodic în funcție de evoluția indicelui costului vieții în Franța:

- automat, ori de câte ori indicele prețurilor de vânzare cu amănuntul crește cu mai mult de 2 %;
- prin decizie guvernamentală – după ce se obține avizul comisiei naționale de negociere colectivă – pentru majorări mai mari decât creșterea indicelui prețurilor de vânzare cu amănuntul.

Începând cu 1 ianuarie 2012, valoarea zilnică a SMIC se ridică la 65,00 EUR.

Posesorii unei dovezi de cazare trebuie să dețină o sumă minimă de bani, echivalentă cu jumătate din SMIC, pentru a putea sta în Franța. Prin urmare, valoarea acestei sume se ridică la 32,50 EUR.

Începând cu 19 iunie 2014, în cazul neprezentării unei rezervări la hotel pentru a se justifica existența unui loc de cazare, suma zilnică minimă necesară pentru ședere în Franța se ridică la 120,00 EUR. În cazul existenței unei rezervări la hotel parțiale, suma zilnică solicitată se ridică la 65,00 EUR pentru perioada care face obiectul rezervării și 120,00 EUR pentru restul perioadei de ședere.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul M.7324 – ACS/CLECE)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/C 224/06)

1. La data de 4 iulie 2014, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea ACS, Actividades de Construcción y Servicios, S.A. („ACS”, Spania), prin intermediul filialei sale ACS, Servicios y Concesiones, S.L., dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii întreprinderi CLECE, S.A. („CLECE”, Spania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- ACS este societatea-mamă a grupului ACS, care își desfășoară activitatea îndeosebi în următoarele sectoare: construcții (lucrări publice și private), mediu, servicii industriale și concesionări pentru infrastructurile de transport;
- CLECE este prezentă în numeroase sectoare, inclusiv în curățarea și întreținerea completă a instalațiilor și a activelor imobiliare, furnizarea de servicii de mediu și logistice, servicii de asistență socială, servicii de alimentație publică și servicii aeroportuare.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei, cu numărul de referință M.7324 – ACS/CLECE, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2014/C 224/07)

1. La data de 7 iulie 2014, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Cerberus Group („Cerberus”, SUA), acționând prin intermediul societății Promontoria Holding 103 B.V. („PH 103”), societate pe care o controlează integral, dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra activității „produse de interior pentru autovehicule” a întreprinderii Visteon Corporation („Visteon Interiors”, SUA), prin achiziționare de active și acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Cerberus: investiții în bunuri imobiliare și mobiliare, în special capital social, certificate de acțiuni, societăți de investiții, fonduri de investiții, subscrieri, certificate cu opțiuni, obligațiuni, bilete la ordine, titluri de creanță, opțiuni și alte titluri de valoare de diferite tipuri în diverse sectoare de activitate la nivel mondial;
- în cazul întreprinderii Visteon Interiors: fabricarea și furnizarea de piese și module de interior pentru autovehicule, în special panouri de bord, module de habitacul, panouri și garnituri de portiere și console de podea.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei, cu numărul de referință M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7306 – Triton/GEA heat exchanger business)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2014/C 224/08)

1. La data de 7 iulie 2014, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care Triton Managers IV Limited și TFF IV Limited, în calitate lor de administratori ai Triton Fund IV, care face parte din grupul Triton („Triton”, Jersey), dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii activități a GEA Group Aktiengesellschaft (Germania) legate de schimbătoarele de căldură, prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Triton: investiții în întreprinderi mijlocii care își au sediul în Europa de Nord, în special în Austria, Germania, Elveția și țările nordice;
- în cazul activității GEA Group Aktiengesellschaft legate de schimbătoarele de căldură: producția unei game largi de schimbătoare de căldură.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (nr. +32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință M.7306 – Triton/GEA heat exchanger business, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul M.7320 – PAI Partners/DVD Participations)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2014/C 224/09)

1. La data de 8 iulie 2014, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care PAI Partners SAS („PAI”, Franța) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra Domusvi Dolcea Participations SAS („DVD Participations”, Franța), prin achiziționare de acțiuni și titluri de valoare.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul PAI: activități de gestionare de portofoliu în numele unor părți terțe;
- în cazul DVD Participations: gestionarea de centre de îngrijire și asistență pentru persoane în vârstă în Franța, oferind sau nu asistență medicală.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, cu numărul de referință M.7320 – PAI Partners/DVD Participations, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

